

Götz Irén Júlia (1889-1941) - kémikus, az első magyar női kémiaprofesszor

1907-ben kezdte meg tanulmányait a budapesti tudományegyetem kémia-fizika-matematika szakán, ezek mellett filozófiát is hallgatott. Doktori szigorlat után (1911) ő lett a harmadik magyar női vegyészdoktor. Ezt követően egy évig ösztöndíjas Marie Curie párizsi intézetében, majd hazatérte után, 1913-tól az Állatélettani Kísérleti Állomás munkatársa volt, s itteni kutatási eredményei egy részét Gróh Gyulával együtt publikálta. A Tanácsköztársaság alatt egyetemi katedrát kapott (1919. ápr. 10.). 1920 márciusában letartóztatták, majd illegálisan elhagyta az országot. 1922-től 1928-ig a kolozsvári egyetem gyógyszeres intézetének adjunktusa volt, 1925-től az orvosi karon is előadott. 1931 telén Moszkvában telepedett le, és 1938-ig a Nitrogénkutató Intézet tudományos munkatársa, illetve osztályvezetője volt. 1941 őszén hamis vádak alapján letartóztatták, de rövidesen felmentették.

Forrás: Új magyar életrajzi lexikon. Portré: Moson megyei életrajzi lexikon.

Főbb munkái:

Götz Irén: Folyadékok keverésekor beálló térfogatváltozások okairól. *In: Magyar Chemiai Folyóirat.* 1919. 25. 3. 25-32.p.

Götz Irén: A rádiumemánáció mennyiségi meghatározásáról. *In: Magyar Chemiai Folyóirat.* 1911. 17. 8. 119-125.p.

Gróh Gyula, D. Götz Irén: A vetési-bükköny és trieur-bükköny szénájának takarmányértékéről. *In: Kísérletügyi Közlemények.* 1916. 19. 2. 387-390.p.

Gróh Gyula, Götz Irén: Kis hydroxyl-ion-konzentrációk stalagmométeres méréséről. *In: Magyar Chemiai Folyóirat.* 1914. 20. 6. 86-92.p.

Irodalom róla:

Hegedűs Éva: Götz Irén Júlia, az első magyar egyetemi előadónő. *In: Magyar Kémikusok Lapja.* 1973. 28. 9. 432-436.p.¹